

u Dalmaciji, primio od njihove vlade. Ostali prijedlozi bili su više manje slični ovome. Jedino nijesu svi u svemu bili ovako konkretni kao ovaj. — Mi vidimo dakle jasno, koje bijaše stanovište Mlečana. Oni su, vele, od zakonitog vladara zakonito kupili Dalmaciju i imaju pravo na nju pa i na zemlje Hrvojeve; nitko drugi nije vlastan darivati ih, vele oni, ne priznajući dakle Žigmundovu darovnicu Hrvoju; jedino iz prijateljstva prema njemu oni mu dopuštaju, da i dalje zadrži svoje posjede, ali mora priznati, da ih je primio od mletačke republike. Ipak treba napose istaknuti prijedlog Marina Karavella i Viktora Superancija; on je uglavnom sličan primljenom prijedlogu i polazeći s istog stanovišta dopušta, da Hrvoje i dalje zadrži vlast u svojim posjedima priznajući, da ih je primio od Venecije; ali, vele predlagачи, Hrvoje treba da se zadovolji samo u onome, što je pravedno; ima pak mletačkih plemića, koji tvrde, da imaju pravo na Korčulu, te se u toj stvari moraju razvidjeti prava tih plemića i stvar razjasniti, kako bi sve bilo pravedno. Ti plemići su bili sigurno iz obitelji Zorzi, koji su uzaludno kušali g. 1358., da unatoč ustanovama zadarskog mira zadrže za sebe taj otok, a g. 1381. opet nastojali, da ga dobiju. Poslije tih uzaludnih pokušaja nakon 62 godine ističu oni u zgodnom trenutku opet svoje staro pravo. Kako vidjesmo, taj prijedlog nije primljen. Hrvoje je prihvatio mletačke zahtjeve, te mu je republika želje ispunila, i mi uistinu vidimo, da Mlečani ne diraju u njegov posjed. Već prije smo vidjeli, kako je republika g. 1409. stekla Osor, Rab i Nin te je pozvala Trogir i Šibenik, da joj se predadu, i kada Šibenik nije htio, opsjela ga mletačka mornarica. Ne hoteći se sukobiti s prijateljem Hrvojem, a bojeći se sigurno njegove snage, mletačka republika ne poduzima tada još ništa, da stekne Split i ona tri naša otoka. Pošto je Hrvoje prihvatio mletačke zahtjeve, ona ga i dalje pušta na miru. Dakako, ona nije bila iskrena prema Hrvoju i samo je čekala zgodan trenutak, kada će se dočepati Splita i triju otoka. Dok je on bio u snazi, nije se usuđivala to učiniti, stim više, što je htjela uzdržati Hrvoja neutralnim u svojim borbama na našoj obali i u predstojećem ratu sa Žigmundom, što joj je moglo biti od velike koristi. Kako su Mlečani držali, da im po pravu pripada Split i otoci Brač, Hvar i Korčula, vidi se također iz njihova naputka od 2. rujna g. 1410. svojim poslanicima na ugarskom dvoru. Tu se u posebnoj točki ističe pravo na Split, Brač, Hvar i Korčulu, jer oni hoće da imaju čitavu Dalmaciju; ako im kralj pri tome spomene Hrvoja,